

πομπεύομαι

πομπεύομαι, ρ. [<πομπεύω], ντροπιάζομαι, ρεζιλεύομαι, εκτίθεμαι από ηθική άποψη: «πώς το ανέχεσαι να πομπεύεις απ' όπου περνάς για χάρη αυτής της ξετσιώτης;»·

- *όποιος κρυφοπαντρεύεται, φανερά πομπεύεται*, ο γάμος που γίνεται με μυστικότητα, σίγουρα θα έχει κάτι το επιλήψιμο γι' αυτό και τον κουτσομπολεύουν με δυσμενή σχόλια: «έπρεπε να το ξέρει πριν παντρευτεί στα μουλωχτά πως, όποιος κρυφοπαντρεύεται, φανερά πομπεύεται».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας